

<p>Арсений Тарковский</p> <p>Жизньб жизнь</p> <p>Предчувствиям не верю и примет Я не боюсь. Ни клеветы, ни яда Я не бегу. На свете смерти нет. Бессмертны все. Бессмертно все. Не надо Бояться смерти ни в семнадцать лет, Ни в семьдесят. Есть только явь и свет, Ни тьмы, ни смерти нет на этом свете. Мы все уже на берегу морском, И я из тех, кто выбирает сети, Когда идет бессмертье косяком.</p> <p>Живите в доме – и не рухнет дом. Я вызову любое из столетий, Войду в него и дом построю в нем. Вот почему со мною ваши дети И жены ваши за одним столом – А стол один и прадеду и внуку: Грядущее свершается сейчас, И если я приподнимаю руку, Все пять лучей останутся у вас. Я каждый денб минувшего, крепью, Ключицами своими подпирал, Измерил время землемерной цепью И сквозь него прошел, как сквозь Урал.</p> <p>Я век себе по росту подбирал. Мы шли на юг, держали пылб над степью; Бурьян чадил; кузнечик баловал, Подковы трогал усом, и пророчил, И гибелью грозил мне, как монах. Судьбу свою к седлу я приторочил; Я и сейчас, в грядущих временах, Как мальчик, привстаю на стременах.</p> <p>Мне моего бессмертия доволбно, Чтоб кровь моя из века в век текла. За верный угол ровного тепла Я жизнью заплатил бы своеволбно, Когда б ее летучая игла Меня, как нить, по свету не вела.</p> <p>1965</p>	<p>Arseny Tarkovsky</p> <p>Leven, leven</p> <p>Ik geloof niet in voorgevoelens en voortekenen vrees ik niet. Noch voor laster, noch voor gif sla ik op de vlucht. In het licht is er geen dood. Wij zijn allen onsterfelijk. Alles is onsterfelijk. Je hoeft de dood niet te vrezen, niet op je zeventiende en ook niet als je zeventig bent. Er is slechts hier en nu en licht, geen duister en geen dood in dat licht. Wij zijn allen reeds aan de kust, en ik ben één van hen, die het net ophalen, wanneer er een school onsterfelijkheid voorbij zwemt.</p> <p>Wanneer je in een huis woont - je huis zal niet instorten. Elke eeuw daag ik uit, ik ga er naar binnen en bouw er een huis in. Daarom zitten jullie kinderen en jullie vrouwen met mij aan één tafel – net als je voorouders en je kleinzoon: De toekomst voltrekt zich in het heden, en als ik mijn hand ophef, rusten alle vijf lichtstralen op jou. Elke dag stutte ik het verleden met m´n eigen sleutelbeenderen, als met timmerhout, ik nam de maat van de tijd met landmeetkundige ketens en liep er dwars doorheen, als ware het de Oeral.</p> <p>Ik vermaakte de eeuw naar eigen maat. Wij liepen naar het Zuiden, stof boven de steppe; het onkruid walmde; de sprinkhaan danste, beroerde met z´n voelsprietten de hoefijzers, en profeteerde, en dreigde met mijn ondergang, als een monnik. Ik bond mijn lot vast aan het zadel; en ook nu, in toekomstige tijden, sta ik als een jongen in de stijgbeugels.</p> <p>Mijn onsterfelijkheid is mij genoeg, want mijn bloed stroomt van eeuw tot eeuw. Ik zou mijn leven willen geven voor een veilige en warme plek, als de vliegende naald mij niet als een draad door de wereld trok.</p> <p>vertaling Henk Roos voor Gerdien, 7/7/11</p>
---	--